

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.30/2024/14. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2024. évi június hó 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság a befolyással üzérkedés büntette miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 5.B.89/2023/24. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Zalaegerszegi Törvényszék a 2024. évi február hó 28. napján kelt 5.B.89/2023/24. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 299. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntette miatt 4 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.
- [4] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában és a nyilvános ülésen jogorvoslati kérelmét az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése érdekében is előterjesztette, továbbá bizonyítás felvételét és szakértő kirendelését indítványozta a bizonyítékként értékelt hanganyag megvizsgálása érdekében.

II.

[5]

- [6] A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott ítéletet – a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdésében írtak szerint – az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek keretében a Be. 590. § (2) bekezdése értelmében vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. A Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.
- [7] A felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az tehát hiánytalan, teljeskörűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.
- [8] Az elsőfokú bíróság eljárása során nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró és a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető ún. relatív eljárási szabálysértést, mely a határozat érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.
- [9] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást az eljárási törvény rendelkezéseinek megtartásával, az ügy felderítéséhez szükséges mértékben folytatta le. Beszerezte, megvizsgálta és a logika szabályainak megfelelően, részletesen és körültekintően értékelte az ügy megnyugtató elbírálásához szükséges bizonyítékokat.
- [10] A bizonyítás lehetőségét, a bizonyítékok körét illetően jellemzője volt az ügynek, hogy – szemben a hasonló jellegű bűncselekményekkel – több, bizonyító erejét tekintve is megnyugtató bizonyíték állt az elsőfokú bíróság rendelkezésére; olyan is, amely akár önmagában lehetőséget nyújthatott volna a büntetőjogi felelősség alapját képező tények kétséget kizáró megállapítására.
- [11] A vádlott addiktív gyógyszer használata miatt kialakult emlékezetkiesésre hivatkozó érdemi védekezésével szemben a tényállás megállapítása során helyesen fogadta el tanú1 tanú vallomását és az általa készített – objektív bizonyítékként szolgáló – hangfelvétel tartalmát. Ezen két terhelő bizonyíték tartalma összhangban áll tanú2 tanú vallomásával, valamint a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával.
- [12] A védő érvelésével szemben az elsőfokú bíróság kellő részletességgel foglalkozott a hangfelvétel szerkesztett voltával és annak bizonyító erejével. Ezzel összefüggésben azt volt szükséges hangsúlyozni, hogy a vádlott elismerte, hogy ő a felvételen beszélget tanú1-tel. Ilyen körülmények között pedig ez a beszélgetés önmagában is alkalmas volt a tényállás megállapítására, miután annak tartalma a másodfokú bíróság álláspontja szerint is csak egyféleképpen volt értelmezhető; úgy, ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette és ahogyan azt a tényállásában rögzítette.
- [13] Az elsőfokú bíróság – a védelem érvelésével szemben – indokolási kötelezettségének teljeskörűen, magas színvonalon eleget tett. A bizonyítékok mikénti mérlegeléséről ítéletének indokolásában meggyőző érveléssel adott számot, mind ténymegállapításai, mind pedig a vádlotti védekezés elvetése tekintetében. Helyesen járt el, amikor a vádlott védekezését nem fogadta el, hiszen az az egyéb bizonyítékokkal ellentétben állt.
- [14] A rendelkezésre álló és az elsőfokú bíróság által részletesen elemzett bizonyítékokat áttekintve nyilvánvaló volt tehát, hogy a vádlottnak fel kellett ismernie cselekményének jogellenes célra irányultságát és valódi háttérét. Saját szerepének a valóságostól eltérő, kedvezőbb színben történő feltüntetése, valamint az emlékezetkiesésre történő ismételt és

visszatérő hivatkozása ugyanis nyilvánvalóan ellentétben áll az elsőfokú bíróság által helyesen értékelt bizonyítékok tartalmával.

- [15] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben beszerzett bizonyítékokkal nagy körültekintéssel és részletességgel foglalkozott szem előtt tartva az ügy ténybeli és jogi szempontból jelentőséggel bíró mozzanatait, így a megállapított és valóban elfogadott tényekkel szemben eltérő tényállás megállapítása szóba sem kerülhetett.

- [16] **III.**

- [17] A Be. 591. § (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére. A felmentést célzó fellebbezések tehát nem voltak megalapozottak.

- [18] Nem értett egyet a másodfokú bíróság a védőnek az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését célzó indítványával sem, mely azon alapult, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (1) bekezdés b) pontja alapján teljesen megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság az irányadó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően járt el, a bizonyíték értékelési, mérlegelési tevékenységének alapját ugyanis konkrét bizonyítékokból származó tényszerű adat, körülmény képezte (*BH 2021.35. számú eseti döntés*).

- [19] Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező, a Be. 608. és 609. §-ában meghatározott eljárási szabálysértést nem észlelt és a tényállás sem volt teljes egészében megalapozatlan, ezért a hatályon kívül helyezést célzó fellebbezés sem vezethetett eredményre.

- [20] A vádlott védője az elsőfokú bíróság előtt igazságügyi hangtechnikai szakértő kirendelését indítványozta, melyet – miután indítványa az elsőfokú bíróság által elutasításra került – a másodfokú eljárásban is előterjesztett. A másodfokú bíróság az elutasítás indokaival maradéktalanul egyetértett. Az eljárás során nem volt vitás, hogy a nyomozati iratok 37-40. oldalán leírt szöveg a vádlott és tanú1 között lezajlott beszélgetés 5 részre vágott nem teljes anyaga. Az 5 hangfájl önálló részeit tartalmilag megerősítik az ügy előzményét képező NAV-eljárás adatai, de egybecsengenek tanú1 és tanú2 tanúvallomásával is. Ezen túlmenően, hogy a teljes hangfelvétel már nem áll rendelkezésre, a hangfelvételtől kivágott részek tartalma pedig szakértői úton már nem azonosítható, így a szakértő kirendelése pusztán az eljárás elhúzódtását eredményezné.

- [21] Hangsúlyozni szükséges továbbá, hogy a Be. 594. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében vagy akkor van helye, ha a fellebbezésben új tény állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak. Tekintettel arra, hogy ezen feltételek közül egyik sem állt fenn, ezért a védő által előterjesztett bizonyítási indítvány teljesítésére eljárásjogi tilalmazottság okán sem volt lehetőség.

- [22] A bűncselekmény minősítése is a büntető anyagi jogszabályban foglaltaknak megfelelően történt.

- [23] **IV.**

- [24] A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel, tényleges súlyuknak megfelelően is értékelve azokat. A bűncselekményt büntetőeljárás hatálya és felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt elkövető vádlott vonatkozásában kiszabott négy év szabadságvesztés tetтарыos, szükséges továbbá a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok eléréséhez is.
- [25] A büntetés kiszabása körében értékelhető tényezőkre és a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára is tekintettel a bűncselekménynek a büntetési tétel középértékénél enyhébb, négy év tartamú szabadságvesztéssel szankcionálása tehát eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, annak lényeges enyhítésére törvényes lehetőséget a másodfokú bíróság sem látott.
- [26] Törvényesek voltak az egyéb – a végrehajtási fokozatra, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározására és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó – rendelkezések is.
- [27] Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

P é c s, 2024. június 25.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 5.B.89/2023/24. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.30/2024/14. számú végzése folytán a 2024. évi június hó 25. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke